

ره‌خنی عه‌قلی چه‌ق‌به‌ستوو: خویندنه‌وه‌یه‌کی هیرمینیۆتیک‌ی بو شیعری مه‌حوی

یادگار له‌تیف‌شاره‌زووری^۱

پروفسوری زمان و ویژه‌ی عه‌ره‌بی، زانکۆی سه‌لاحه‌دین

تاریخ دریافت: ۱۳ خرداد ۱۳۹۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۷ شهریور ۱۳۹۸؛ صص ۱۳۵-۱۵۸

چکیده

بیان عمیقاً شاعرانه، تنوع دیدگاه‌ها، بازگذاشتن دست خواننده در خوانش به منظور تعامل با او، پیوند متن با زندگی واقعی از جمله مشخصه‌های شعر محوی است. هدف اولیه‌ی او بازنمایی دنیای پیرامون در شعر است؛ همچنین تلاش کرده است که از ذهن ایستا انتقاد کند و خود نیز از آن دوری گزیند. علی‌رغم این که محوی شاعری دین‌مدار است، اما نه تنها از واقعیت زندگی غافل نشده است، بلکه با روشن‌بینی و روح متعالی خود سعی کرده است که در جنبه‌های گوناگون از زندگی واقعی بهره بگیرد و قدردانی خود را از زندگی به نمایش بگذارد. این مطالعه شامل سه موضوع است: بخش اول به مفاهیم اصلی نظیر خرد ایستا و مفهوم تفسیر اختصاص یافته است؛ بخش دوم که درباره‌ی انتقاد از خرد ایستا است، دارای دو زیرمجموعه است: یکی پیامدهای خرد ایستا و دیگری پریشانی خرد ایستا است؛ بخش سوم نیز که به بحث افق انتظار و افق حرکت اختصاص داده شده، از دو زیرمجموعه تشکیل شده است: انحراف متنی و چشم‌اندازهای زیبایی‌شناسانه‌ی شاعر است.

کورتیه

قوولی و ئاست‌فره‌یی و روانگه‌ی هه‌مه‌چه‌شنه و بواره‌ه‌یشتنه‌وه بو خوینەر له تایبه‌تمه‌ندییه هه‌ره دیاره‌کانی شیعری مه‌حوی، که له رییانه‌وه هه‌ول‌ی داوه دنیابینی خو‌ی نمایش بکات و به‌گژلادانی فیکر و عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو‌ی باودا بچیته‌وه. سه‌ره‌رای ژیرخانه عیرفانییه‌که‌ی، به‌لکوو به پیچه‌وانه‌وه تین و جوان‌بینی و رۆح‌بالایی عیرفانی وه‌گه‌ر خستوووه بو سودگه‌یاندن به واقعی ژپاو له ئاسته جیاوازه‌کانیدا. ئەم تووژینه‌وه له س‌ی به‌شی سه‌ره‌کی پیک‌دیت: به‌شی یه‌که‌م ته‌رخان کراوه بو چه‌مکه دامه‌زینره‌کانی وه‌ک «چه‌مکی عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو» و «چه‌مکی هیرمینیۆتیک‌ای ئەده‌بی». به‌شی دووه‌میش که ره‌خنی عه‌قل‌ی باوی چه‌ق‌به‌ستوو، له دوو ته‌وه‌ر پیک‌هاتوووه: یه‌که‌میان ده‌رکه‌وته‌کانی عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو، دووه‌میانیش هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌ی عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوووه. هه‌رچی به‌شی س‌یه‌میشه «ئاسۆی چاوه‌روانی و روانگه‌ی گه‌رۆک» له دوو ته‌وه‌ر پیک‌هاتوووه؛ ئەوانیش «لادانی ده‌قی» و «دوووری ئیستاتیک‌ایی» ن.

واژگان کلیدی: خرد ایستا، نقد، خوانش هرمنوتیک‌ی، محوی

وشه سه‌ره‌کییه‌کان: عه‌قل‌ی چه‌ق‌به‌ستوو، ره‌خنه، هیرمینیۆتیک‌ای ئەده‌بی، مه‌حوی

۱- پیشه‌کی

دونیابینییه کی قوول و خو نه خزانه ناو چه مکه سواو و چه قبه ستوووه کانی رۆژگاروهه، له دوو توپی ده برینیکی ئیستاتیکی بهرز و بالادا، له هه ره تاییه تمه ندیه دیاره کانی تیکسته شیعیه کانی مه حوین. ئەم چه مکانه له چوارچیوهی روانگه یه کی مرۆف دۆستی و عیرفانی و بهرچاروونیییه کی ئەده بی زیندوودا نمایش کراون. له م سۆنگه یه وه توپژهر مه به سستییه تی ئەو ره هه ند و به ریه ک که وتنانه بخاته روو، که مه حوی له چالاکییه داهینه رانه که پیدای له دژی عه قلی چه ق به ستوووی باو دایمه زران دووه و عیرفان و ژیان ی پیکه وه گریداوه. مه حوی له شیعه کانی له گه ل دوو کایه ی سه ره کیی پیکه وه گریدراوه وه هه ل سوکه وتی کردوووه. یه که میان لایه نی ئیستاتیکی په تییه، که توانیویه تی له ریه وه کۆمه لیک ده قی ئاست به رزی زمان پاراوی پروا پر له به های هونه ری پیشکesh بکات. دووه میان لایه نی باه تییه که له رینگه یه وه و له چوارچیوهی ئاسته ئیستاتیکی به رزه که پیدای په یامی وریا که ره وه و بهرچاروون که ره وه ی بو خوینه ره کانی ناردوووه. لیره وه ده بینین له ناو تیکسته کانی له تیروانینی شاعیرانه و عاریفانه ی خو یه وه گرفته ئایینی و کۆمه لایه تی و کولتورییه کانی کۆمه لگای دیاری کردوووه. چه مکی دینداری ساخته ی به رپه رچ داوه ته وه و ئەوه ی راگه یاندوووه که ئایینداری بریتی نییه له وازه یان له ژیان، یان خو خه ریک کردن به رووخسار و رووکه ش، به لکوو له تیروانینی مه حوییه وه ئاینداری به واتای ژیان دۆستی و رزگارکردنی مرۆف دیت له دواکه وتووپی، له رینگه ی رزگارکردنی عه قلییه وه. ئەمه ش ئەوه ده گه یینیت که عیرفانی مه حوی، عیرفانیکی دووره په ریزی گوشه گیر نییه، به لکوو عیرفانیکی ئاویته بووه به ژیان و چاره نووسی تاک و کۆمه لگاوه یه.

ژیان دۆستی و ئاویته بوون به ره هه نده هه مه چه شنه کانی ژیان، وای له مه حوی کردوووه پانتاییه کی گه وره ی تیکسته شیعییه کانی ته رخان بکات بو به گژدا چوونه وه ی عه قلی دۆگمای خو سه پینه ر، که به ناوی ئایینه وه ویستوو یه تی به رزه وه ندی که سی به ده ست به یینیت و ئایین بکاته راره ی به رزه وه ندی خوازی خو ی. له و کاته ی که کۆمه لگه دوو چاری دوو فاقی و دارمانیکی گه وره بووه وه له سه ره ده ستی چین و توپژی به ناو زا هید و واعیز و سو فی و شیخه وه، سه ره رای ئەوه ی که خودی خو ی ئەندامیکی دیاریان بووه، به لام ئەمه وای لینه کردوووه که په رده هه لئه مالا یته له سه ر لادانه کانیان، به لکوو به هو ی دلسوزی و تواناداری زانستییه وه توانیویه تی خو ی دامالا یته له ره وتی باوی چه قبه ستوو. چونکه سه ره رای ئەوه ی مه حوی عاریکی مه زن بووه، له هه مان کاتدا زانایه کی گه وره ش بووه. ئەمه ش ئەوه ده گه یینیت که عاریکی و رۆچوون له خو شه ویستی خودادا بی پشت به ستن به زانیاری دروست و ته واو نایه ته دی. گریدانی لایه نی زانست و لایه نی عیرفان و خو شو یستی خودا وای لیکردوووه که زانایه کی راستگۆی مرۆف دۆستی

ژيان دۆست بېت. ئەم فرە رەھەندىيە تېكىستە شىعېرىيە كانى مەھوى وا لىدە كات چەندىن خويىندەنەو ھەلبىگرىت و لە چەندىن روانگەو شەن و كەوى دەقە كانى بىكرىت.

سەرچاوى ئەم توپژىنەو تېكىستە شىعېرىيە كانى مەھوىن، كە پاش خويىندەنەو و تېپرامان لىيان؛ توپژەر ھەلدەستى بە شەن و كەوكردنى لايەن و رەھەندە كانى ئەم ئاراستە ھىزىيە ئەدەبىيە مەھوى. بە سوود وەرگرتن لە چەمكە كانى ھىرمىنىيۆتېكاى ئەدەبى نوئى كە بە زەقى لەسەر دەستى فەيلەسوف و توپژەرانى سەر بە قوتابخانەى ئايدىيالىزمى ئەلمانى سەرى ھەلدا، بە تايبەتى لە لاي شلايماخەر كە توانى ئاراستەى ھىرمىنىيۆتېكا لە كارکردن بە تەنھا لەسەر كىتېبى پىرۆز بەرەو تېكىستە ئەدەبىيە كان و توپژىنەو رەخنەىيە كان بگۆرېت. توپژىنەو كە لە سى بەشى سەرەكى پىكدىت: بەشى يەكەم تەرخان كراوہ بۆ چەمكە دامەزىنەرە كانى وەك «چەمكى عەقلى چەقبەستوو» و «چەمكى ھىرمىنىيۆتېكاى ئەدەبى». بەشى دووھمىش كە سەبارەت بە رەخنەى عەقلى باوى چەقبەستوو، لە دوو تەوہر پىكھاتووہ: يەكەمىان دەر كەوتە كانى عەقلى چەقبەستوو كە لەو دەرھاويشتە و ئەو بارە نەشیاوہ دەكۆلېتەوہ كە لە پەك خستنى ھۆش و ھىزىوہ دەكەوېتەوہ. دووھمىان ھەلۆھەشاندەوہى عەقلى چەقبەستووہ. لىرەدا مەھوى توانىويەتى پاش دىيارىكردنى ئارىشەى پەكخستنى عەقلى و ھىزى، پايە كانى ئەو ھىزى دۆگمايانە لە روانگە ئەدەبى و عىرفانىيە كەيەوہ ھەلۆھەشېنېتەوہ. ھەرچى بەشى سىيەمىشە «ئاسوى چاوەروانى و روانگەى گەرۆك»، ئەوا تەرخانكراوہ بۆ ئەو شىوازە جوانىناسانە بالانەى كە مەھوى پشتى پىبەستووون بۆ دەربرىنى دونىابىنى و بەرجەستە كردنى روانگە عىرفانىيە كانى لە بەگژداچوونەوہى عەقلى چەقبەستوو باودا، لە رىگەى دوو تەوہرەوہ؛ ئەوانىش «لادانى دەقى» و «دووربى جوانىناسانە»ن.

۲- چەمكە دامەزىنەرە كان

۱-۲- عەقلى چەق بەستوو

مەبەست لە عەقلى چەق بەستوو، داخراڻ و سورانەوہىيە لە دەورى خوددا و نەكرانەوہىيە بە رووى كايە مەعرفىيە ھەمەلايەنە كان و بەرپەرچ دانەوہى كرانەوہى زانستىيانە دەگەيەنېت. لىكۆلېنەوہ لە بوونى مەعرفىيە و سنوورە كانى، جگە لەوہى باسماڻ كرد، تېپرامان لە توانايى مەرۆف و وردبوونەوہ لە توانايى پەى بردنى بە دىياردە كان و پىرسىار كردن دەر بارەى ئەوہى لە خو دەگرىت كە ئايا لە توانايىدايە بگاتە ھەموو راستىيە كان؟ ئايا لە توانايىدايە دلنبايى مەعرفىيە دەستكەوېت؟ كانت، فەيلەسوفى دامەزىنەرەى «قوتابخانەى ئايدىيالىزمى ئەلمانى»، دىيارترىن بىرمەندە كە كارى لەسەر چەمكى عەقلى چەقبەستوو و ئاكارە بەدە كانى كردووہ. كارە كەشى بە

«فلسه‌فه‌ی ره‌خنه‌یی»^۱ ناسینرا، که ره‌خنه‌گرانه ده‌روانیته‌ فیرگه و راراهه فلسه‌فیه‌ کانی دیکه و باوه‌ره‌کانیان هه‌لده‌وه‌شینیتته‌وه. کانت بو ئه‌م مه‌به‌سته‌ سی‌ په‌رتووکی به‌م ناوه‌وه‌ نووسیوه: «ره‌خنه‌ی عه‌قلی په‌تی»، «ره‌خنه‌ی عه‌قلی پراکتیک» و «ره‌خنه‌ی ده‌سته‌واژه، یان هوکمدان» (که‌مال، ۲۰۱۷: ۳۵۸).

کانت هه‌ستا به‌ به‌ره‌چه‌دانه‌وه‌ی تیروانینی تا‌ک لایه‌نانه‌ی بیری دوگمایی که ناوی «داب‌ران» یان «ره‌وتی یه‌قینه‌ی» لێنا. کانت ئه‌و جو‌ره‌ مه‌عریفه‌ فلسه‌فیه‌ یا خود‌گشتیه‌ی که بی‌گومان کردن و لیبی‌چینه‌وه، مه‌عریفه‌ و زانیاری وه‌رده‌گریت و به‌ توندی ده‌ستی پینوه ده‌گریت ناونا به‌ «دوگمایی». وشه‌ی دوگما بو ئه‌و که‌سه‌ به‌ کار دیت که ده‌مارگیره‌ به‌رامبه‌ر بیر و بو‌چوونی خو‌ی و گفتوگویی قبول نییه. به‌و که‌سه‌ ده‌وتریت که بروای وایه‌ خاوه‌نی راستی و راسته‌قینه‌یه. ئه‌مه‌ش وای لیده‌کات که ده‌ستی لینه‌هه‌لنه‌گریت و بیر له‌ بوونی جو‌ری تری مه‌عریفه‌ و زانیاری نه‌کاته‌وه. له‌ تیروانینی فلسه‌فیدا ره‌وتی دوگمایی باوه‌رداری کو‌یرانه‌ یان یه‌قینه‌ی، بریتیه‌ له‌ وه‌وته‌ی که په‌یره‌وانی وای ده‌بینن که مرو‌ف له‌ تواناییدایه‌ بگاته‌ هه‌موو راستیه‌کان، یا خود‌راستی ره‌وا به‌ ده‌ست بێنیت، یان به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌ تواناییدایه‌ ده‌ستی بگاته‌ به‌شیک‌ی زو‌ری راستیه‌ ته‌واوه‌کان. ئه‌وان باوه‌ری ته‌واویان به‌ عه‌قل هه‌یه‌ و پێیان وایه‌ که توانای مرو‌ف له‌ به‌ده‌سته‌پێنانی مه‌عریفه‌دا و له‌ دو‌زینه‌وه‌ی راستیدا بی‌ به‌ره‌ست و سنووره. کانت ئه‌م توانادارییه‌ی عه‌قلی له‌ سی‌ پرسیاردا کورت کرده‌وه: ده‌توانم چی بزانی؟ ده‌توانم چی بکه‌م؟ بو‌م هه‌یه‌ ئومیدی چی بخوازم؟

له‌ به‌رامبه‌ر چه‌مکی «ئازادکردنی عه‌قل»دا له‌ لای به‌یکو‌ن و دیکارت، کانت چه‌مکی ره‌خنه‌گرتن له‌ عه‌قلی دا‌هینا. مه‌به‌ستیش له‌ «ره‌خنه‌گرتن له‌ عه‌قل» زانینی ئه‌و په‌رنه‌سپانه‌یه‌ که بریاردانه‌کانمانی له‌سه‌ر داده‌مه‌زیت. بو‌ ئه‌وه‌ی له‌ کو‌تاییدا بگه‌ینه‌ راستی، به‌لام راستی ره‌ها نا، به‌لکو‌و ته‌نها راستی رێژه‌یی. بو‌یه‌ ره‌وتی کارکردنی خو‌ی ناونا ره‌وتی ره‌خنه‌یی که پیشاندانی سه‌رچاوه‌ کانی مه‌عریفه‌ و مه‌رجه‌ کانی هاتنه‌دییان و لادانی کو‌سپ و ته‌گه‌ره‌کان له‌ به‌رده‌م عه‌قلدا له‌ هه‌ره‌ کاره‌ له‌ پیشینه‌کانیه‌تی (کنط، ۲۰۱۳: ۲۷ و ۹۰ - ۹۲). کانت جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کرده‌وه‌ که خالی ده‌ستپیک‌ی هه‌موو ئه‌و زانیاریانه‌ی له‌ لامانه‌ بریتیه‌ له‌ ئه‌زموونی هه‌ستی. چونکه‌ ئه‌وه‌ی ده‌مانجوولینی و سه‌رچاوه‌ کانی «په‌یپ‌بردن» یا خود «هیزه‌ زانا‌که‌مان» له‌ لا ده‌هه‌ژینی، به‌ ته‌نها بریتیه‌ له‌ شته‌کان یا خود ئه‌و با‌به‌تانه‌ی که کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌سته‌کانمان دروست ده‌کهن. ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی که کانت، هه‌روه‌کو‌و هه‌سته‌گه‌را و ئه‌زموون‌گه‌راکان، پێی وابیت سه‌رچاوه‌ی هه‌موو زانیارییه‌کانمان به‌ ته‌نها ئه‌زموونی هه‌ستی بیت، به‌لکو‌و ئه‌و پێی وایه‌ که زانیاری پیشینه‌ی سه‌ره‌به‌خۆ هه‌ن که به‌ ته‌واوته‌ی سه‌ره‌خۆن و له‌سه‌روی ئه‌زموون و

¹ Critical Philosophy.

هسته‌وه‌ن و پیشیشیان که‌وتوون. کانت ئەم جوړه زانیاریانە‌ی ناوانوه «ترانسیندینتال = به‌رزوه‌ستان»^۱ ئەم زانیاریه‌ پی‌شترانه‌ پی‌ویستن به‌ واتی‌ه‌ی که‌ خاوه‌ن ئە‌نجامی‌ یه‌ کلاکه‌ره‌ و گشتین و دیاریکردن و تایه‌تمه‌ندی‌ تیدانیه‌ (عبدال‌جبار، ۲۰۰۳: ۳۱-۳۲ و ۹۰-۹۲).

به‌ پی‌چه‌وانه‌ی‌ دیکارته‌وه‌، کانت پی‌ی‌ وایه‌ ئەم زانیاریه‌ پی‌شترانه‌ بریتی‌ نین‌ له‌ بیره‌ خو‌رسکه‌ کانمان (الأفکار الفطریة) (بیتر، ۲۰۰۱: ۱۰۵). هه‌روه‌ها‌ بریتی‌ نین‌ له‌ رووناکیه‌ خو‌رسکه‌ کان، به‌ لکوو زانیاری‌ له‌ پیشینه‌ یا خود‌ پره‌نسیه‌ پی‌شوه‌خته‌ کانتیه‌ کان مه‌رجی‌ سه‌ره‌ کی‌ گشتگیره‌ گه‌ر هاتوو بووه‌ هه‌ستیه‌ کانی‌ له‌ گه‌ لدا‌بیت و له‌ ریبه‌وه‌ له‌ ناو عه‌قلدا هه‌موو زانیاریه‌ زانستی‌ه‌ کان دروست‌ بین. له‌ و پره‌نسیه‌ عه‌قلیه‌ پی‌شینانه‌ی‌ که‌ کانت پی‌ی‌ واپوو له‌ ناو عه‌قلماندا بوونیان هه‌یه‌، دوو وینه‌ی‌ پیشینه‌ن که‌ ده‌یده‌ین به‌سه‌ر په‌پی‌به‌ره‌ هه‌ستی‌ه‌ کانمان و ده‌یانکه‌ینه‌ چوار‌چی‌وه‌یان. ئەو دوو وینه‌ پی‌شینه‌ش بریتین له‌: شوین و کات. چونکه‌ شوین وینه‌ی‌ پیشینه‌یه‌ یا خود‌ چوار‌چی‌وه‌ی‌ هه‌موو زانیاریه‌ کانمانه‌ که‌ به‌هوی‌ هه‌سته‌ کانمانه‌وه‌ ده‌ستمان پی‌ی‌ ده‌گات. کاتیش بریتی‌ه‌ له‌ وینه‌ی‌ له‌ پیشینه‌ یا خود‌ چوار‌چی‌وه‌ی‌ گشت زانیاریه‌ که‌ ده‌ستمان پی‌ی‌ ده‌گات له‌ ری‌ هۆشه‌وه‌ یا خود‌ به‌ هوی‌ هه‌ستی‌ ناوه‌ کی‌ه‌وه‌. چونکه‌ هه‌موو شتی‌ که‌ له‌ ده‌ری‌ عه‌قلمان بیت و بتوانین په‌ی‌ پی‌به‌رین ده‌که‌ وینه‌ ناو ئەم دوو چوار‌چی‌وه‌یه‌، واته‌ چوار‌چی‌وه‌ی‌ کاتی و شوینی (کنت، ۲۰۱۳: ۲۴ و عبدال‌جبار، ۲۰۰۳: ۹۰-۹۲). به‌ ده‌ربرینیکی‌ کورتر، کات و شوین دوو فو‌رمی‌ له‌ پی‌شترن و پی‌ش په‌پی‌بردنی‌ هه‌سته‌ کی‌ ده‌که‌ون. چه‌مکی‌ له‌ پی‌شتر (Apriori) جگه‌ له‌ شوین و کات، کاتی‌گوری‌ه‌ کانی‌ (وته‌زا‌کانی‌) نیو تی‌گه‌‌یشتنیش ده‌گریت‌ه‌وه‌. له‌ روانگی‌ کانت‌ه‌و، کاتی‌گوری‌ له‌ هی‌چ ئە‌زموونیکی‌ هه‌سته‌ کی‌ه‌وه‌ په‌یدا نه‌بووه‌ و هه‌ستکردن ناتوانیت له‌ ده‌روه‌ی‌ بیرکردنه‌وه‌ و له‌ نیو دیارده‌ کاندای‌ هۆکار بدو‌زیت‌ه‌وه‌. هۆکار چه‌مکی‌ په‌تی‌ و کاتی‌گوری‌ه‌؛ تی‌گه‌‌یشتن به‌سه‌ر ئەو رووداوانه‌دا ده‌یانسه‌‌پینیت که‌ به‌دوای‌ یه‌ کدا دین و یه‌ کدی‌ ده‌هیننه‌ کایه‌وه‌ (که‌مال، ۲۰۱۷: ۳۶۰). به‌م پی‌یه‌ مه‌عریفه‌ له‌ لای‌ کانت له‌ دوو ره‌‌گه‌ز پیک دیت:

فینۆمینه: ئەوه‌ی‌ که‌ هه‌ست بو‌مان ده‌‌گوازیت‌ه‌وه‌ (المادة - عالم الظواهر Phenomena).
نۆمینه: ئەوه‌ی‌ له‌ ناوی‌ عه‌قلماندا هه‌یه‌ که‌ بریتی‌ه‌ له‌ پرنسیه‌ پی‌شتره‌ کان (الصورة - عالم الشیء في ذاته Noumena).

فینۆمینه و نۆمینه دوو لایه‌نی‌ جیاوازن. له‌ گه‌ل ئە‌مه‌شدا کانت له‌ یه‌ کدی‌یان دانابری‌ت و په‌یوه‌ندی‌اریان ده‌گات. بو‌ ده‌رخستنی‌ په‌یوه‌ندی‌ه‌ کان چه‌ند به‌ لگه‌یه‌ کی‌ هیناوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ سه‌ر ئەو بنه‌مایه‌ راده‌وستن. گوايه‌ جیهانی‌ دیارده‌ کان له‌ ئە‌زموونی‌ مرؤفدا ئاماژه‌ بو‌ ئەو جیهانه‌ ده‌گات

^۱ (ترانسیندینتال - transcendental) بنه‌مای‌ وشه‌ که‌ لاتینی‌ه‌ و به‌ واتی‌ ژوو‌رکه‌وتن، سه‌رکردن و به‌رزوه‌ستان ده‌به‌خشیت. پروانه: فه‌لسه‌فه‌ی‌ کانت (په‌راویزی‌ ل ۴۰: ۵۴).

که دەرناکهویت و ههستکردن نایگاتی. ئەوهی دەرکهوتوو، دیاردەیه و ناماژە بۆ لایەنی دەرناکهوتوو لەو دیوی خۆیەوه دەکات. هەرەها دیاردەکان دەگۆڕین و خەسلەتیان وەکوو خۆیان نامیننەوه؛ قەبارە و ڕەنگیان دەگۆڕیت و لە شویندا دەجووڵین. لەو دیوی ئەم گۆرانکاریانەوه راستەقینەیهک هەیە که گۆرانی بەسەردا نایەت و بەردەوام وەکوو خۆی دەمیینتەوه (کەمال، ۲۰۱۷: ۱۹)

گەر ماده بەرجەستهکەری بوونیکی دەرەکی ناو جیھانی دەرەوه بیت، ئەوا وینەکه پرنسیپیکی پیشتری ناوەکی بەرجەسته دەکات. ئەرکی رەخنەیی مەعریفەش بریتی دەبیت لە کارکردن لەسەر روونکردنەوهی ئەوهی لە دەرەوه بۆمان دیت و ئەوهی ئیمە دەرخەینە سەر بووه هەستیهکان، لە وینەکان یا خود لە پرنسیپە پیشترەکان یا خود قالبە پیش ئەزمونەکان. بۆ نموونە: من لە ڕینگەیی ههستکردنەوه ڕەنگ و قەبارەیی میزەکەیی نیو ژووورەکەم دەبینم و دەستەواژەکی وەکوو «میزەکە سپی و چوارگۆشەیه» دروست دەکەم. بەلام دەستەواژەکی وەکوو «جیھان سەرەتای هەیه» بەم جۆرە دروست نابیت. چونکە راستی و ناراستی ئەو دەستەواژەیه بە ئەزمونی هەستەکی تاقی ناکریتەوه و ناسەلمینریت. خودی دەستەواژەکەش لە ئەزمونی هەستەکییەوه سەری هەلنەداوه. زانین سەبارەت بەو راستییەیی لەم دەستەواژەیدا دەبراو، بۆ «هۆش = عەقل» دەگەریتەوه و پەتییه؛ واتە هیچ بنەمایەکی هەستەکی نییه و پیش ههستکردن دەکهویت (کنط، ۲۰۱۳: ۲۴ و کەمال، ۲۰۱۷: ۱۵-۱۶).

۲-۲- هیرمینییوتیکا

رەگ و ڕیشەیی هیرمینییوتیکا^۱ دەگەریتەوه بۆ ئەرستۆ که جگە لە کتیبی هونەری شیعەر لە ئەراگۆندا تیزیکیی مەزنی لەسەر زاراوهی «هیرمینییوتیکا» نووسی. بەکارهینانی زاراوهی هیرمینییوتیکاش لە سەردەمی نویدا بۆ پەرۆکی نەینیی هیرمینییوتیکا لە ۱۶۵۴-ی دانوستەر^۲ دەگەریتەوه. هەرچی پیشکەوتنی میژوویی هیرمینییوتیکاش ئەوا پەپوەستە بە پەرتووکی رافەیی سەرەکی بۆ سەردەمی نوێ - ۱۷۶۴-ی جوهان ئۆگست ئەنستە^۳ که پەرتووکیکی باوەرپیکراو بوو. شلەیماخەر^۴ رووبەرۆوی ئەو پەرتووکه بووهوه کاتیک بە تیروانینیکی نوپیهوه لە هیرمینییوتیکای کۆلییهوه و یەکەم توێژەر بوو هیرمینییوتیکای لە لاهووتەوه گواستەوه بۆ ناو کایەیی

¹ Hermenyutiqa.

² Danustr.

³ Johan Auguste Ernsta.

⁴ Friedrich Seheiermacher (1768-1834)

ئەدەب و رەخنەى ئەدەبى. ئەو ەى بە تەكنىكىكى وەرگىرانى دەقى دادەنرا، لەلای شلەيماخەر بوو بە پرنسپىك بۆ تىگەيشتنى گشتى (ويليك، ۲۰۰۰: ۶۲ و ۶۹).

دەكرىت پىناسەى ەيرمىنيوتىكا بکەين بەو ەى برىتيە لە كۆمەلنىك زانىارى و تەكنىك، كە بوار دەدات ەيماكان بەينرىنە گۆ و وتاكانى بدۆزرىتەو ە (آرون، ۱۴۹۹ھ - ۲۰۱۲: ۱۲۵۳). بابەتى تىگەيشتن لە گرنگترىن ئەو بابەتانه بوو كە ەيرمىنيوتىكا كارى لەسەرى كرد. ئەم گرنگيدانەش لەلای ەيرمىنيوتىكارە كۆنەكان و نوپىەكان دەبينىن، ەەر لە ەينرىش يۆھن زيدلەر^۱ و يۆھان مارتن كلادنيس^۲ و فەردريك شلەيماخەر و فيلەيلم فۆن ەمبولت^۳ و يۆھان گوستاف درۆين-ەو ە بۆ فيلەيلم دەلتاى^۴ و ھايدىگەر و گادامير و پۆل رىكۆر. ەەر لە گۆشەنىگای چەمكى تىگەيشتنەو، شلەيماخەر پىناسەى ەيرمىنيوتىكا دەكات كە برىتيە لە ەونەرى تىگەيشتن. ەمان پىناسە لەلای گادامير دەبينىن كاتىك واى بينى كە ئاسۆكانى ئەوسا و ئىستا لە ناو تىگەيشتندا ئاويتەى يەك دەبن. دەلتايش دەلئىت ەيرمىنيوتىكا ەونەر و زانستى تىگەيشتنى تەئوبلە. ەەر بۆيە دەلتاى پىي واىە كە ەيرمىنيوتىكا ەلقوللوى كايەكانى زانستە مروپىەكانە و تىگەيشتن و تەئوبل دەكاتە بابەتىكى شىكارى-مەرىفى. نزيك لەم تىروانىنەش پۆل رىكۆرى فەيلەسوفى فەرەنسى لە بوارى ەيرمىنيوتىكا دەلئىت: ەيرمىنيوتىكا تىورى كدرارەكانى تىگەيشتنە لە چوارچىو ەى پەيوەندى نيوان تەئوبل و دەقەكانەو ە (حامد، ۲۰۱۴: ۸ و ۱۳-۵۶ و ۸۳).

۳- رەخنەى عەقلى باوى چەقبەستوو

رەخنەى عەقلى چەقبەستوو لە تىكستە شىعربىيەكانى مەحويدا، لە دوو ئاستى سەرەكيدا خۆى دەنوئىت:

۳-۱- دەرکەوتەكانى عەقلى چەقبەستوو

دەرکەوتەكانى عەقلى چەقبەستوو لە شىعربى مەحويدا، گرىدراوى واقعى ژياوى خۆيەتى. بەلام واقىيىكى دانەبراو لە ئىستاي ئيمە، كارەكتەرە سەرەكيبەكانى ئەو سەردەمە پىكەپپەنەرى بوارەكانى ئەم تەوەرەن، كە دەكرى كورتىان بکەينەو ە لە واعيز و زاھيد و سوڤى و شىخدا. مەحوى

¹ Johann Heinrich Zedler.

² Johan Martin Kladenius.

³ Wilhelm von Humboldt.

⁴ Wilhelm Dilthey.

کرداری ئەمانەى خستۆتە بەر تیشكى رەخنەى عەقلەو. بۆ ئەم مەبەستە مەحوى پەردەى لەسەر چەق بەستووبى مادى و مەعنەووبىە كانیان لادەدا:

لا لغاوى واعيز ئەمرو مەد ئەدا، دەم پەر لە کەف
 ريشى قيروسا، کتیبى وەعزە کەى بوو بەر تەرەف
 زاهيد و سۆفى بەشەر هاتن لەسەر تەزوير و شەيد
 خیری رەندانە خودا کا بەر تەرەف بى هەر تەرەف
 (مەحوى، ۱۸۳۷: ۲۱۶)

رەخنەى مەحوى لەسەر هەر دوو لایەنى مادى و مەعنەوى، «رۆخسار و دەمى گەرم داھاتو و ريشى واعيز» کە ئاماژەن بۆ ناکارامەبى و بى تواناىبى لە پيشکەشکردنى وتارداندا، لە گەل «ئاست نزمى زانیاریى واعيز» کە بوونى کتیبى وەعزە کەى بە دەستیەو ئەماژەبە بۆ تەنكى ئاستى رۆشنبیری کە پشت بە تەنھا کتیبیک دەبەستیت لە وەعز دانا، بە ئاماژەى ناساندن کە کتیبى وەعزە کەبە. گەرفتى گەورەى ئەم بە ناو واعيز و زاهیدانە ئەو بوو کە دووچارى عەقلىکى داخراو بوونەتەو، بى ئەوەى هەست بەو داخراوى و چەق بەستووبىە بکەن:

واعيزم پرسى، يەكی شوخانه جوابی دامهوه
 وهعزى چى؟! سەرلنگە دەستارى کرەى دەستارى هات
 شیخ و تورپه‌ی میزەر و نەقل و نوقوولى هیچ و پووچ
 من بە تورپه‌ی یار ئەسیرم، ئەو بە کۆلى تورپه‌هات
 (مەحوى، ۱۸۳۷: ۸۲)

لە سۆنگەى بە گۆزداچوونەوەى دیاردەى عەقلى داخراودا، مەحوى لە شیعەرە کانیدا لە زۆر ئاستدا و بە زەقى پەردە لەسەر لایەنى رۆوکەش کارى دەستەبەك لادەدا کە خویان بە رینمایى کەر ناساندوو. ئەمانە لە ناو کۆرى زیکرەکاندا سەر وەك دەستار دەجولینن و ناخیان چۆلە لە جەوھەرى عیرفانى راستەقینە. لەبەرى ئەوەى واعيز و شیخ کەسانى خاوەن هزرى کراوە بن، کە چى بە پێچەوانەو بوونەتە سەرچاوەى دۆگمەبى و داخراو و نایە کانگیری کردار و گوفتار، بۆبە راشکاوانە دەلى: شیخ و میزەرى خرى سەرى و ئامۆژگارى کردن و قسەى زانیان و پیاوچاکان گێرانەووبیە هەموو لەلا هیچ و پووچە. چونکە هیچى لە سەرچاوەى راستیەو هەلنەقولاًو. راست ئەو خۆشەووبیە کە لە دلى مندایە کە منى دیلى زولف و مووى ئەملاولای ناوچاوانى یار کردوو، نەك ئەو تورپه‌هات و شتى هیچ و پووچ و ئاوە کییانەى کە بوون بە بار و چوونەتە کۆلى ئەو (مەحوى، ۱۸۳۷: ۸۲). ئیتر کار دەگاتە ئەوەى ئەو خەلکەشى کە بە دەور ئەو جۆرە بە ناو واعيز و شیخانەدا کۆبوونەتەو، دونیاپەرست بن، تەنھا ناوى خودا بۆ سویندخواردن بە کار بەینن، لە هەلسوکەوتى ژيانى رۆژانەیاندا رەنگ نەداتەو:

لەم بەحرى فیتنە بەلکى نەجاتت بدا خوودا
 داوینى یا خوا بگره، بەردە ناخودا
 بى کەس منم، کەسى لە زوبانم بگا نیبە
 هەمدەم خودا نەناسن و دەم پەر لە یا خودا
 هەرما بە دادى ئەهلى وەفادا بگا خودا
 عەهد و وەفایە سوخرەبى بەد عەهدى و جەفا

رەخنىدى عەقلى چەق بەستور | ۱۴۳

غەبرى ئەمە كە سوپىدى پىن بىخون و بەس قوربانى ناوى، ناوى لە ناوا ئەمە خودا (مەھوى، ۱۸۳۷: ۳۷)

ئەم سوپىد بە درۆ خواردەنە دەچىتە خانەى درۆ كوردنەو بە پىن تىروانىنى كانت؛ چونكە درۆ كوردن لە كۆتايىدا برىتىيە لە بەجىنە گەياندى ئەو پەيمانەى سوپىد خور راشكاوانە يان ناراشكاوانە بە بەرامبەرى دەدات، سەرچاوەى ئەم بە جىنە گەياندىش كورت بىنى و بە ھەند وەرە گرتنى خود و بەرامبەرى ئەوى دىكەيە (درىدا، ۱۶: ۲۰: ۶). تىروانىنە رەخنىيە كانى مەھوى لەو چىنە لە وەو سەرچاوەى گرتووە كە ئەوانە دووچارى دەردى ناراستگۆيى بوونەتەو؛ لە رووكەشدا شتىك بوون و لە كردار و جەوھەردا شتىكى تر، بۆيە مەھوى روو دە كاتە زاھىد و پىن دەلى وەرە روويەك بكە رىگاي عىشق، وەنە بى خوداوەند تەنھا رىن ئەوانە بدا كە كەسن، رىگاي خودا؛ رىگاي عىشق جىن تۆيشى تىدا دەبىتەو:

زاھىد وەرە روويى بكەرە بارە گاهى عىشق
بەو تاعەتە كە بۆ ئەم و ئەويە، بەھەشتى ويست
عالى جەنابە، وانىيە ھەر رى بدا بەكەس
زاھىد ئومىدەوارە بە ئەجرى رىا رىاض
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۸۹)

ئىتر ئەمە بوو تە ھوى ئەوھى لە ناو كۆمە لگەدا راستگۆيى و وەفا و كەسى ھۆشمەند و مەردايەتى كەم بىتەو و بىتە شتىكى دەگمەن:

مەسەلى عەھد و وەفا وەك مەسەلى عەنقايە
بە دوو بەيتى غەم و دەردى دل ئەگەر بىنمە عەرز
بە ھەموو دەم لە سەدەد باس و قسەى ئەو دەمە دام
بە ھەددى بىن ئەدەبى باو، لەمەولا سەبىد
پىاوھەتى باسى لە كەس مەكە، ئادەم بوو قات
كەسى وا عەرزى كرى خۆ نىيە، مەھرەم بوو قات
كە دەمى باسى بكەم، كەس نىيە، ھەمدەم بوو قات
پەكى راوى بكەوى كەلبى موعەلەم بوو قات
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۹۶)

جگە لەمە مەھوى رەخنى توندى ئاراستەى دىمەن كارى و رووخسار پەرىستى و رووكەش كارى زاھىد و سوڧىيە كانى سەردەمى خۆى كردووە، كە بەرھەمىكن لە بەرھەمە كانى چەق بەستوويى عەقلى (مەھوى، ۱۸۳۷: ۲۵۰).

مەئلووفە زەوقى زاھىد ئەوئەندە بە تامى نىسك
كە شىخ و واعىز و سوڧى بە جەننەت بەن گەد و گىپال
بىگانە ماوہ شەممى لە نەشئەى خىتامى مىسك
دەبى ئەمسالى ئىمە بۆ جەھەننەم بەن سىرو سىپال
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۲۴۴)

لە رىگەى ئەم دەرخستەنى مەھوييەو تىدە گەين كە رىاكارى و قوولنە بوونەو لە كايە مەعرفى و ئاكارىە كان بەرھەمى عەقلى پەك خراون. تەنھا چارەسەرى ئەو جۆرە دەردانە و تاكە رىگەى بەرەو پىشچوونى كۆمە لگا برىتىيە لە كار كوردن لە سەر ھۆشيارى، كە رەگەزىكە لە رەگەزە كانى عەقلى زىندووى كاركەرى بىر كەر. كورت بىنى و دونيا پەرىستى يە كىكى ترە لە كايانەى مەھوى

کاری له سەر کردوو و به بهرهمی عهقلی چهق بهستوو داناوه. ئەم رهههندهش به قوولی له قهسیدهی مهخلوقدا دهبینین:

ئەوی ئەمڕۆ به دەوری تهختیا به لهلهلهی مهخلوق
 به پهل پهل کردنی سبھی ئەگەر ببوا به باوهریان
 به دەوری نهعشیا سبھی دهبینی وهلهلهی مهخلوق
 دهبوو قهت بهم حهده نهبوا به بۆ دنیا پهلهی مهخلوق
 به ئاوی تیگهیشین ئیمه دنیا، هر سهرا به بوو
 ههموو دهشچن به خنکان و له وشکیشه مهلهی مهخلوق
 (مهحوی، ۱۸۳۷: ۲۲۱)

لیره دا گرتی عهقلی چهقهستوو، گرتی کورتی تیروانین و توانه وهیه له ناو کۆرهوی ئاپۆره دا. هه مو ان هه لپه ی به دهسته یینانی دهسته کوه تی مادی وای لیکردوو عهقلیان وابهستی ئەمڕۆ بن و هۆشیا ریان به رامبه ر بوونی راسته قینه له دهست بدن که سبه یینی به واته رۆژی دوایی. هه مو ان شوین سه راب ده که ون به نیازی ئاو، که چی له وشکیدا گیان له دهسته دن و ده مر ن. بۆ دروستکردنی هۆشیا ری به رامبه ر ژیا ن و تیگه یشتن له سروشتی کورت خابه نی؛ مه حوی رووبه ریکی گه و ره ی تیگهسته کانی بۆ ئەم به رچاو روونیه ته رخان کردوو. قهسیده ی «له رۆژی هه لدرای» به ته وای بۆ ئەم مه بهسته ته رخان کردوو و له ریگه ی چه ندین وینه ی شیعی به وه به رجهسته ی ئەو کورتخایه نییه ی ژیا نی دویای کردوو، بۆ ئەوه ی خوینه ر روونتر له سروشته گه رۆکه پر بزاته فه وتینه ره که ی ژیا ن تیگات. چونکه ره هه نده مه عنه و بیه کان چه ندیک به رجهسته بکری ن به ره هه نده مادی به ردهسته کان، هینده قوولتر ده توانیت په یوه ندی له گه ل وه رگدا به ستیت و کاریگه ری له سه ر دروستبکات. چونکه گه شه و هۆشی مرۆف ده رهاو یشته ی ئەو ژینگه مادیه ن که مرۆف تیایدا ده ژی:

له رۆژی هه لدرای ئەم کۆنه خه میه ی تان و پۆ شینه
 ده بینی جیه ک ئەمڕۆ به زمی عه یش و باده نۆشینه
 له کێ پرسم دلێ بۆ پر له خوینی حه سه رته یاقووت؟
 سه فای سافی جوانی رۆبی و دوردی دهردی پیری هات
 کوری بی، تا سه ر ئەم دایه ی زه مانه مه مکی که س نادات
 له سایه یدا شه را به به زمی عو شه رت گری به جۆشینه
 سبه یینی زوو زه مانه وه زعی گۆریوه، له نۆ شینه
 عه زاپۆشی چی به و کبیه، جلی پیروزه بۆ شینه!
 خوماری ماوه بهس ئەمشه و له باده ی به زمی دۆشینه
 که سه عیه شیری شه فقه ت (مه حوی) له م شیره دۆشینه
 (مه حوی، ۱۸۳۷: ۳۲۴-۳۲۶)

مه حوی ده ستپیککی ژیا نی دویای به ستوه ته وه به هه لدانی یا ن خو لقا ندنی ئاسمانی شین و پاشان وینای کردوو به «کۆنه خه میه ی تان و پۆ شین»، خو شی و رابوار دنی ژیا نیشی وینا کردوو به «باده نۆشین». کار گه یشتوه ته ئەوه ی بی گیانی شی هینا وه ته ناو کایه هۆشداریه که یه وه و وه ک هۆشداریک مامه له ی له گه لدا کردوو: «جلی پیروزه بۆ شینه». کۆتایی هاتنی گه نجیتی و خو شی ژیا نیشی به «دورد» واته به خلته ی بنی پیا له ی شه راب وینا کردوو. واته سه رها ت و جوانی ته مه نی به پالا وته و دهردی پیری و به ره و کۆتای رۆشتنی ته مه نیشی به خلته و یاده وه ره کانی لاو یشی به

خومار و سه‌رئیشه‌یه‌کی پاشماوه‌ی لاجوونی سه‌رخووشی که به مه‌یخوره‌وه ده‌مینیته‌وه وینا کردوو. زه‌مانه‌ش که ره‌ه‌ندیکی ره‌های نابهرجه‌سته‌یه، له‌ریگه‌ی گریدانی به‌دایکه‌وه به‌رجه‌سته‌کراوه. له‌بری ئه‌وه‌ی راسته‌وخو‌بلّی دونیا تا سه‌ر بو‌که‌س نابّی و با‌که‌س پی‌ی نه‌بی بایی، پشتی به‌وینه‌ی شیعی‌ی به‌ستوو و بو‌به‌رجه‌ستکردنیشی کرداری شیردانی به‌کار هیناوه له‌ناو کایه‌کاتی و شوینیه‌که‌یدا. هو‌کاری ئه‌مه‌ش بو‌ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه که «دیارده‌کان له‌نیو کات و شویندا خو‌یان بو‌ئه‌زمونی هه‌سته‌کی ده‌رده‌خه‌ن» (که‌مال، ۲۰۱۷: ۱۷). ئه‌م به‌کاره‌ینانه هونه‌ریبه له‌پشتیه‌وه مه‌به‌ستیکی قوول هه‌یه، که خو‌ی له‌باش دواندنی وه‌رگردا ده‌بینیته‌وه بو‌به‌هیزکردنی پردی په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیدا. چونکه‌چه‌ندیک خو‌ینه‌ر له‌ریگه‌ی ژینگه‌ی ژیاوی خو‌یه‌وه بدوینریت. هینده‌جوانتر له‌چه‌مکه‌مه‌عریفی و ئیستاتیکیابه‌کانی تیکست ده‌گات.

۳-۲- هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌ی عقلی چه‌به‌ستوو

له‌پیناوه‌ی به‌ریاکردنی به‌رچاووونی و رزگارکردنی عقلی تاك و کومه‌لگه له‌دوگمایی، مه‌حوی پاش ئه‌وه‌ی پیکه‌ینه‌ره‌کانی عقلی چه‌به‌ستوو دیاری ده‌کات، هه‌ولی هه‌لته‌کاندن و هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌یان ده‌دات. چونکه‌ئه‌و پی‌ی وایه‌گه‌ر سه‌رچاوه‌ی ئه‌و چه‌به‌ستوویه تیکنه‌شکینریت، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌ره‌و پیشچوون نایه‌ته‌ئاراهه. ئه‌م تیروانینه‌وای لیکردوو هیرشی توند بکاته‌سه‌ر سه‌رده‌سته‌کانی عقلی چه‌به‌ستوو سه‌رده‌می خو‌ی که بریتین له‌زاهید و سو‌فی و شیخ. خو‌به‌که‌م زانین و دونیا‌په‌رستی، ئه‌و هو‌کاره‌سه‌ره‌کیه‌یه که وا له‌هه‌ندیک که‌س ده‌کات عقلی خو‌ی له‌پیناودا بچووک بکاته‌وه و مرو‌ف‌بوونی له‌به‌ده‌سته‌پینانی به‌رزه‌وه‌ندی خوازیدا کورت ده‌کاته‌وه، وه‌ک چوون ئه‌م تیروانینه‌به‌دیاری له‌ده‌قی «بو‌پاره‌حه‌یفه» دا‌ده‌بینین:

بو‌پاره‌حه‌یفه خو‌ده‌که‌یه پوولی نار‌ه‌واج بو‌پاروکی نان ئه‌سه‌فه روو ده‌که‌ی به‌ساج
ری‌دا له‌قاپییا بمرم، پی‌شی سه‌ر سه‌رم نا، وا‌گه‌دا ده‌بی به‌خوداوه‌ندی ته‌خت و تاج
(مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۱۲۶)

مه‌حوی لیره‌دا تواناداریی زمانه‌وانی خو‌ی به‌گه‌ر خستوو و هاتوو ئه‌وه‌ی به‌دوای پاره‌دا ده‌گه‌ری به‌پاره‌یه‌کی بی‌ره‌واجی داناوه. ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌هه‌ولی نان بی، شه‌رمه‌زار ده‌بی و رووی له‌ناو کومه‌لدا وه‌ک ساج ره‌ش ده‌بی. به‌ختیاریی راسته‌قینه‌لای مه‌حوی ئه‌وه‌یه که مرو‌ف له‌پیناوی خواستی پیروزی خو‌یدا تیبکو‌وشی، نه‌ک عقلی خو‌ی بداته‌ده‌ست عقلی به‌رزه‌وه‌ندی خوازیه‌وه (مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۱۲۶). هو‌شیاری به‌رامبه‌ر به‌خود، کایه‌یه‌کی تره‌له‌و کایانه‌ی که

مه حوی له رپیهوه رووبهرووی چهق بهستوویی عهقل بووتهوه. له تیروانینی مه حویهوه که مروڤ توانی به ئاگا بیت له کهم و کوژی خوی، هوشیار بوو بهرامبهر چه مکه دهق بهستووکان، ئەوا ئەمه ده بیته مایه ی رزگار بوونی له کوټ و بهندی چهق بهستوویی، چونکه بهر ه و پیشچوون و کرانهوه و داهینان وابهسته ی هوشیاری مروڤ و زانینی تواناکانی خوده:

چ بکه م نه ئەو که سه م که که سم بی له لا به که س
خۆشم نه گه یه ئەو که سه ئەو من بکا به که س
گه ر ئیشی رۆخته، که نه بوو که س به دهسته وه
دهست هه لگره له رۆح و مه به ئیلتیجا به که س
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۸۷)

لیره دا ئەو سه نته ری چهق بهستوویی تیکده شکینیت گه ر خودی خۆیشی بیت، چونکه ئەو جگه له والا کردنی ده رگای دانپیدانان و ده ر خستنی که م و کوژی خوی، گه ر باز نه ی چه قبه ستن و چهق بهستووی خۆیشی بی نایه یلی و بهر په رچی ده داته وه. به خۆی ده لی، ته نانه ت بو مه سه له یه کیش که په یوه ندی به گیانته وه بی، ئە گه ر که سیکت ده سگیر نه بوو له خۆیه وه به فریات بگات، تۆ ده ست له گیانی خۆت هه لگره، ئەوه با شتره له وه په نا به ریته بهر که سیکت که له وانیه ده ست به رووته وه بنی (مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۸۷). دیارترین ئاستی هوشیاری خود له لای مه حوی خۆی له م دان پیدانه دا ده بینیته وه. ئەو خۆی به پاک و بیگهرد و گه وره و زانا نانسینی، سه رچاوه ی ئەم بهر چا وروونیه شی هوشیار بوونیه تی بهرامبهر به خودا و به خود و بوون:

له روو سووری عیبادت لام و روو زهردی خه جاله ت مام
به ناوی سیوی ناوم باغه وان و من به هی ده گرم
شوکر هوشیاره مه حوی، تیده گا دنیا خه راباته
که به دمهستی بکا ئەهلی، خراپه ی بوچی لی ده گرم
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۲۶۱ - ۲۶۲)

چه مکی هوشیاری له لای مه حوی ره گی دا کوتاوه. گه ر بیت و بمانه ویته نه یینی عه قل کراوه یی مه حوی بزانی، ئەوا بیگومان سه رچاوه که ی هوشیاریه. هوشیاری بهرامبهر به ژیان و بهرامبهر به ته من و بهرامبهر به ئەو دنیا. ئەم جو ره هوشیاری و عه قل کراوه ییه وای لیکردوو ه حه ق ویست و حه ق بیژ بیت و سل له وتنی نه کاته وه:

به حه ق هه ر حه ق، به ناحق ناحه قم وتوو له رۆژی بووم
وه کوو مه نسوور ئە گه ر بی شمکوژن ناکه م له حه ق لاده م
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۲۷۰)

له و تا که به یته دا چوار جار وشه ی حه ق دووباره کراوه ته وه. هه موو دووباره کردنه وه یه کیش گرنگی دووباره کراوه که ده رده خات. به جیگه یانندی حه ق ویستی ئاسان نییه، ته نها که سانی عه قل کراوه و خۆته ر خانکه ر بو بهر جهسته کردنی ده توان پی پی هه لسن. لیره دا ده قه که ناراسته و خۆبانه ئەو په یامه مان پیده لیت که حه ق بیژی و حه ق ویستی عه قلی کراوه و خۆبه ختکردنی ده ویست. بو ئەو مه بهسته ش مه حوی ئیبن عه ره بی و مه نسوور وه ک ره مزیک ی ئەو خۆبه ختکردنه به کاره یناوه.

لیروهه مه‌حوی کانت‌ئاسا گرنگی ده‌دات به تیگه‌یشتنی گشتی (کنط، ۲۰۱۳: ۱۰، ۲۶۱ - ۲۶۲). به مرؤف‌ئاسایی و به راستی و راستگوویه‌که‌ی ئه‌مه‌ش وای له ده‌قه‌کانی مه‌حوی کردووه، ده‌قیکی دژ به چه‌ق‌به‌ستوویی بیت، هه‌ر ده‌م په‌خنده له خو بگریت پیش ئه‌وه‌ی په‌خنده له واقعی داته‌پیو بگریت.

گوپینی ره‌وتی سو‌فیگه‌ریی باو و دوور‌که‌وتنه‌وه له زیاده‌ره‌وی، یه‌کیکی تره له و کایانه‌ی که مه‌حوی به‌چا‌وروونی تیدا به‌رجه‌سته‌کردووه و مه‌به‌ستی بووه ته‌ووژمیکی لاده‌ری ناوی ره‌وتی سو‌فیگه‌ری پی راست بکاته‌وه. ئه‌م په‌هه‌نده قووله‌ش له تیکستی (تیگه‌یی) دا ده‌بینین، که تیایدا ده‌لیت:

با حقیقی بی، له بو مه‌نسور «أنا الحق» حقه نییه شیتیه، مه‌جنون ئه‌گه‌ر بی نازی له‌یلا بی بکا (مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۵۱)

مه‌حوی ئاماژه بو ئه‌وه ده‌کات که مه‌جنون چه‌ندیک عاشق بیت، نایه‌ت بللی من له‌یلام و نازی له‌یلا ناکات؛ گه‌ر بیکات، که‌س لی و نه‌ناگریت، هه‌رچه‌نده ناویشی مه‌جنون بیت. ئیتر مه‌نسوری چه‌للاج چۆن ده‌توانیت بانگه‌شه‌ی «أنا الحق» بکات. ئه‌مه‌ یه‌کیکه له و چه‌مکانه‌ی که مه‌حوی مه‌به‌ستی بووه له ریگایه‌وه چاکسازی و راستکردنه‌وه ئه‌نجام بدات له ناو هزری ته‌ووژمیک له ته‌ووژمه‌کانی ره‌وتی سو‌فیگه‌ری که دووچاری لادان و خو‌یه‌کسانکردن بوو بوونه‌وه به خودایان. ته‌نانه‌ت سنووری ئه‌وه‌ی کانت ناوی لینا «چه‌مکی له پیشتر و ترانسیندینتال» تیپه‌ریین. له پیناوا راستکردنه‌وه‌ی ئه‌م باره‌ خواره‌دا، مه‌حوی دوو ئاراسته‌ی گه‌وره‌ی پیکه‌وه گریدا؛ ئه‌وانیش عیرفان و ژیان‌دۆستییه. هه‌ر دووکیانیشی له ناو ئه‌ده‌بدا تانه‌وه. ئه‌ده‌بی کرده ئه‌و بواره‌ی که له یه‌ک کاتدا هه‌م ده‌ربرین بیت و هه‌م پرۆژه‌ی چاکسازی و هه‌م پینشکه‌شکردنی جوانی و ژیان‌دۆستی بیت. ته‌نانه‌ت مه‌حوی خودی خو‌ی کاتیک دیته‌سه‌ر ده‌ربرینی سو‌ز و خو‌شه‌ویستی بو پیغمبه‌ری رابه‌ری (د.خ) له قه‌سیده‌ی «و صلی الله علی» هیچ جو‌ره‌ لادان و زیاده‌ره‌وییه‌ک ئه‌نجام نادات:

«و صلی الله علی» ئه‌و به‌حری نووری عیلم و عیرفانه که ده‌رکی غه‌وری ناکا «غیر علم الله سبحانه»
«و صلی الله علی» ئه‌و چه‌زه‌ته‌ی ساحیب که‌مالاته که ئه‌علا موعجیزه‌ی، قوربانی بم من، نووری قورئانه
چرايه‌ک نووری بیچوونی مومیددی بی، ده‌بی وا بی چرايه‌ک ده‌ستی قودره‌ت خو‌شی کا، بو تا ئه‌به‌د مانه
(مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۲۶۴ - ۲۶۹)

گه‌ر سه‌رنج بده‌ین له‌م نموونه‌یه و ته‌واوی قه‌سیده‌که، ده‌بینین به شیوازیکی ناراسته‌وخو هه‌موو پایه‌کانی زیاده‌ره‌ویی تیکشکاندووه. چونکه ده‌قه‌که پرواوپره له یه‌کتاپه‌رستی، هیچ جو‌ره ئاماژه‌یه‌کی تیدا نییه که هاواری له پیغه‌مبه‌ر (د.خ) کردبیت، یان وه‌کو زاتیک یا خود وه‌ک سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌م ته‌ماشای بکه. گه‌وره‌یی و مه‌زنی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌به‌ستیته‌وه به خودای

گه‌وره‌وه، هه‌موو سه‌رچاوه‌ی نووره‌که‌ی و تواناداریه‌که‌ی ده‌به‌ستیتته‌وه به نووری سه‌ره‌کییه‌وه که خوی‌گه‌وره‌ خویته‌تی (نووری بیچوون / بی‌هاوتایی).

۴- ئاسۆی چاوه‌روانی و روانگه‌ی گه‌رۆک

گژداچوونه‌وه‌ی عه‌قلی چه‌ق‌به‌ستووی باودا پشتی به کۆمه‌له‌ شیوازیک‌ی ئیستاتیکایی بالا به‌ستووه که خۆی له چه‌مکی ئاسۆکانی چاوه‌روانیدا ده‌بینیتته‌وه. له بنه‌مادا چه‌مکی ئاسۆی چاوه‌روانیی راسته‌وخۆ گرێدراوه به کارلیکی نیوان ده‌ق و خوینه‌ر و وه‌رگه‌وه. ئەم کارلیکه‌ش بنچینه‌ی هه‌موو خویندنه‌وه‌یه‌که‌ بۆ هه‌موو کارلیکی ئەده‌بی. ئیستاتیکای وه‌رگرتن که میتۆدیک‌ی ره‌خنه‌یی پاش مۆدیرنه‌یه، درێژه‌ پێده‌ره‌ی هیرمینۆتیک‌ی ئەلمانیه‌ و له ناو قوتابخانه‌ی «کۆنستاس»دا له ئەلمانیا له‌سه‌ر ده‌ستی دوو دیارترین توێژه‌ری ئەو قوتابخانه‌یه‌ که یاوس و ئایزه‌رن سه‌ری هه‌لدا. یاوس به‌ پێویستی ده‌زانیت لیکۆلینه‌وه‌ی کاره‌ ئەده‌بیه‌کان چه‌ق نه‌به‌ستیت له‌سه‌ر ده‌ق، به‌لکوو به‌ هه‌مان په‌له‌ی گرنگیدان به‌ ده‌ق، پێویسته‌ گرنگی بدریت به‌ هاتنه‌وه‌لام و ئەو شوین په‌نجانیه‌ی ده‌قه‌که‌ له‌سه‌ر خوینه‌ر به‌ جیی ده‌هیلیت (ئایزه‌ر، د.ت: ۱۲).

توانستی کاریگه‌ری به‌جیشه‌پشتنی هه‌ر کارلیکی ئەده‌بی په‌یوه‌سته به‌ سیکۆچکه‌یه‌کی پینکه‌هاتوو له‌ ده‌ق و خوینه‌ر و کارلیکی نیوانیان (الکردی، ۱۹۹۹: ۲۱). ئەمه‌ش ئەوه‌مان پێده‌لێت که خویندنه‌وه‌ی ده‌ق کرداریکی بی‌ لایه‌ن نییه‌؛ چونکه‌ خوینه‌ر خویندنه‌وه‌کانی پیش خویندنه‌وه‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر کردووته‌وه‌ له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ تیۆریکی گشتگیردا کۆیکردووته‌وه‌، به‌ مه‌به‌ستی دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ چاوه‌روانییه‌کی دیاریکراو به‌ ئاراسته‌ی واتایه‌کی دیاریکراو (علی‌مات، ۱۴۲۳ هـ - ۲۰۰۲: ۴۵۰). به‌م پێیه‌ کاری ئەده‌بی وه‌ک رافه‌یه‌کی نه‌وه‌ به‌ دوا‌ی یه‌ کدا هاتوو‌ه‌کان ده‌رده‌که‌وێت؛ چونکه‌ کۆمه‌لی خوینه‌ران کاردانه‌وه‌یان به‌رامبه‌ر کاره‌ ئەده‌بیه‌کان گرێداوه‌ به‌ ئاسۆیه‌کی چاوه‌روانی دیاریکراوه‌وه‌، واته‌ به‌ کۆمه‌لێک نه‌ریت و یاسا و ریسایه‌که‌وه‌ (علی‌مات، ۱۴۲۹ هـ - ۲۰۰۲: ۴۴۷).

ئەو رینگایانه‌ی دیالۆگی نیوان وه‌رگر و ده‌قی پێی ئەنجام ده‌دریت، به‌ یه‌کیک له‌ هه‌ره‌ لایه‌نه‌ گرنگه‌کانه‌ که ئایزه‌ر له‌ ژێر سینه‌ری چه‌مکی ئاسۆی چاوه‌روانیدا کاری له‌سه‌ر کرد. ئەم رینگه‌یه‌ش به‌رجه‌سته‌ ده‌بیت له‌ په‌یوه‌ندی دیالیکتی دووانه‌ی «چاوه‌روانی / نه‌مانی چاوه‌روانی». چاوه‌روانی بریتیه‌ له‌ به‌ ته‌ما بوونیکی تیکه‌ل به‌ ئاوات، وه‌ک ئاستی ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ی که مرۆف ئاواته‌خوازه‌ بۆی له‌ کاتی هه‌ستانی به‌ ئەنجامدانی کاریک، به‌لام نه‌مانی چاوه‌روانی ئەوا بریتیه‌ له‌ شکاندن و پووچه‌لکردنه‌وه‌ی ئەو به‌ته‌مابوونه‌؛ له‌م حاله‌ته‌شدا نه‌هاتنه‌ دی‌رووبه‌رووی کرداری چاوه‌روانی

دەبىتتە (ھولب، ۱۴۱۵ ھ - ۱۹۹۴ : ۲۳۱). دە كرېت چەمكى ئاسۆكانى چاوه پروانى لە شىعرى مه حويدا بەسەر دوو بەشدا دابەش بكەين. ئەوانىش فرە ئاسۆبى و دوورى ئىستاتىكاييه.

۴-۱- فرە ئاسۆبى

رەخنە گرانى تىۆرى وەرگرتن - كه بەرهه مى بزاقى هيرمىنىۆتىكان - لەسەر و هەمووبانەوه ياس بەهەى دەق و پىكهاتهى هونەرى بەرزى دەبەستتەوه بە كۆمه له لادانىك كه له گەل پىوه ره كانى خوینەر دا يە كنگریتتەوه و پىچەوانەيه تى و ئاسۆكانى چاوه پروانى ئاوه ژوو دە كاتەوه و فرە ره هەندى پىدەبەخشى و له قەتسىمان له ناو دیدگایه كدا رزگارى دەكات. ئەویش له رىگهى بەزاندى پىوه ره هونەرىيه باوه كان و بەدیھىنانى دیدگا و پىوه رى نوپوه. بە پى تىروانىنى ئایزهرىش ئەدەب بە تال و بۆش دەبیت گەر هاتوو خۆى بە شتە باوه كانەوه بەستەوه، كه پىشتر هەبوون، ئەو پى وایه كه رووبەرى باو، بە بەها و گرنگه، تەنھا لەبەر ئەوهى ناباو زەق و بەرچاو دەكات. (ھولب، ۱۴۱۵ ھ - ۱۹۹۴ : ۲۳۱). فرە ئاسۆبى لە دەقەكانى مه حويدا دیتە دى له رىگهى لادانى دەقیهوه (الانزىاح النصى)، مه بەستىشم له لادانى دەقى لىرەدا، ئەو لادانەيه كه له دەقەوه دەستپىدەكات و لای خوینەر پەل دەھاوێت بۆ كایه ئەدەبى و مه عرىفیه كان و خوینەر توانادار دەكات بیان بەستتەوه بە بواری له يەك چوووه له ناو دەقى شاعىرانى دىكه. من لىرەدا لادان كورت ناكەمهوه له چوارچىوه شىوازىيه دەرپرېنىيه كهيدا، بەلكوو ئەيهه ستمهوه بە ئاسۆفراوانە كانى مه عرىفهى مروپیهوه.

مه حوى بە شىوهيه كى كارا ئەم شىوازەى له تىكستە كانيدا بە كار هیناوه، تىيدا هەستاوه بە دروستکردنى ئاسۆبەك له لای خوینەر؛ پاشان لادانى دەلالى بە رپرهوى دەقه كهى كرددوه، بە مه بهستى دواندى هەستى جوانناسى خوینەر و بەدیھىنانى ئاسۆ تازەدا، بۆ ئەوهى وا له خوینەر بكات ئاراستەژيانى له چەق بەستووپیهوه بەره کرانەوهى زانستىيانە بەریت. وهك چۆن ئەم شىوازە ئىستاتىكاييه و ره هەندە بىرىيه له دەقى «كهى له كن ئەحمەق» دا دەبىنين:

كهى له كن ئەحمەق دەبى حاجه تى دانا رەوا؟! قەت دەكرى چەرمە كەر يابە عەبا يا كهوا؟! (مه حوى، ۱۸۳۷ : ۸۹)

خوینەر كه چاوى بەم بەيته دە كه ویت، كه دەستپىكى دەقه كهيه، واى بۆ دەچیت بابەتى قەسىدە كه بابەتپىكى كۆمه لایه تى ئاراستە كەرى بەرچاو روون كەرە. هانى مرؤف دەدات خۆى بە دوور بگریت له كهسى نەزان و گەمژە. بەلام له بهیتى دووه مهوه ئەم ئاسۆى چاوه روانىيه تىكدەشكىنریت و ئاراستە كه دەگۆریت بەره و ئاگادار كرددنەوهى عەقلى وابەستەبوو بە دونياوه و ئاگادارى ترسناكى كورتبىنى دە كاتەوه و دونيا به پىره ژنىكى نانهوا و بەخشى دونيا به نانپىكى

جۆ ده چوینیی. نه پیره ژنه که شایانی ئه وه یه و نه نانه جۆه که ئه وه نده ده هینیی که س منه تی هه ل بگری:

به خششی دنیا مه خۆ، یه عنی به نانیکی جۆ
خۆ مه که ره بهر مهنت پیره ژنی نانهوا
ئیسته که ده ستت ده گا پئی بووه بۆ نه جات
حه یفه له دنیا برۆی کامی دلت نارهوا
گریه: ده جۆشیی له وئی، ئاهه: ده بی نه سه روی
نهمدی وه ک ئیقلمیی عیشق جینگه به ئاب و ههوا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۶۹)

ئیتتر ده قه که له سه ر ئه م ره وته ده روا ت و چه ن دین دیدگای جۆراوجۆر بۆ هه مان بیره که وه گه ر ده خات؛ وه ک بهر جه سه ته کردنی ره هه ن دیکیی نامادی، وه ک سه رفرازی ئه و دونیا به ره هه ن دیکیی مادی که ده ست پیگه یشتنه. مه حوی له شیعره کانیدا، زۆر به هه ستیار بییه وه له گه ل وه رگرا کاری کردوه. له سه ره تادا ئاسۆیه کی چاوه روا نی بۆ دروست کردوه، پاشان هه ستاوه به گۆرینی رپره وی گوتاره که ی و ئاسۆی چاوه روا نی خوینه ری ئاوه ژوو کردوه ته وه، که جگه له ره هه ن دی ئیستاتیکیایی، خوینه ری زیاتر به تیکسته که وه گریداوه و ئاسۆیه کی دیکه ی یان زیاتر بۆ دروست کردوه. بۆ نموونه له قه سیده ی «له رم دی زاهید»، خوینه ر میشکی بۆ لای ئه وه ده چیت که ئاراسته ی گشتی ده قه که به رده وام ده بی ت له هیرش کردنه سه ر به ناو زاهید؛ چونکه تیکسته که ئاوه ها ده ست پیده کات:

له رم دی زاهید ئه م زستانه، زانیم کلک نادا به زینگی به هارا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۳۲)

به لام هه ر پاش به یتی یه که م، ئاراسته گۆرین ده ست پیدکات و سووتانی عاشقیك ده بیته ته وه ر:

وه ره ده ستیی به خونم که نیگارین
زوو ئه و شوخه له عاشق وه رده چه رخیی
خوینیی من ه لالت بی، نیگارا
له گه ل که س، چه رخه ئه و، ناکا مودارا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۳۲)

جگه له م ئاراسته گۆرینه راشکاوه، ئاراسته گۆرینیکی ناراشکاویش ده بینین، که پیکه پینه ری ئامانجی سه ره کیی مه حویه. ئه ویش بریتییه له وینا کردنی دونیا به خاتونییکی شوخ و شهنگی بی وه فا، که عاشقه کانی یه ک له دوا ی یه ک ده کوژیت:

موژه ی خوینیی ده کا هه ر له حزه، سه یره!
که شک به م (مه حویا) هه ر شه ربه تی مه رگ
ئه مه نده گۆل له بن یه ک نووکه خارا
له سه ر ئه رزا نییه ئاوی گه ورا
(مه حوی، ۱۸۳۷: ۱۳۳)

شیوازیکی تر له شیوازه کانی لادانی شیعری لای مه حوی، ئه وه یه ئه و ده قانه ی که بۆ ده ر برینی خوشه ویستی پهروه ر دگاری وتوو. له گۆشه نیگای توانه وه و وه فادارییه وه نووسیویه تی، هه ر

خوینەرېك له هەر سەردەم و چاخېكدا دەتوانىت بېبەستىتەۋە بە ناخى خۆى و ھەست و سۆزى ھەمە چەشەنەپەۋە، ۋەك چۆن ئەم تۋانەۋە رۆحىيە و لادانە شىعەرىيە لە قەسىدەى «كە دل دەتۋىتەۋە» دا دەبىنەن:

كە دل دەتۋىتەۋە بۆ تۆ، دەكەى ئەو رۆژە تۆ بىروا رۆحەم
تۆ گەبى تۆ ھەز بە دەرچوونى دەكەى، دەرچوو
كە خۆ دەرخەى ۋە كوۋو خۆر، دل ۋە كوۋو شەۋنەم لە خۆ بىروا
دەبى عەشق كە دى بىزارە يارى، بى بىروا
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۶۷ - ۶۸)

لېرەدا ھەر خوینەرە و ژېرخانى مەعريفى و جوان بىنى خۆبە دەتوانىت ئەم دەقە و رەھەندى مەعريفى و جوان بىنىيە كانى بېبەستىتەۋە بە ئەزموونى خۆبەۋە. لەم جۆرە ۋە رەگرتەدا ئاستى چالاكى خوینەر بۆ ئاستى چالاكى دەقە كە بەرز دەبىتەۋە و دەقە كە بوونى خۆى بە دەست دەھىنەت؛ بوونى ھونەرى تايبەت بە شاعىر و بوونى جوانىناسانەى تايبەت بە خوینەر. جەمسەرى ھونەرى تايبەتە بە پىكھاتە ناۋە كىيە كانى دەق و رېگاكانى دامەزاندنى و رەگەزە كانى. ھەرچى جەمسەرى ئىستاتىكىيە ئەۋا پەيوەستە بە خویندەنەۋەى دەقە كە و خستەسەرى و بەستەنەۋەى بە كايە كانەۋە لەلەى ۋە رەر، جەمسەرى ھونەرى دەقى نووسەرە، جەمسەرى ئىستاتىكايىش ئەۋ بە جى گەياندانەنەپە كە خوینەر پىي ھەلدەستى (ئايزر، ۱۹۹۲: ۱۳۳ و تومبكنز، ۱۹۹۹: ۱۱۳).

۲-۴- دووربى جوانىناسانە و روانگەى گەرۆك

دووربى جوانىناسانە^۱ برىتتەپە لە نايە كانگىرى لە نيوان ئەۋەى دەق پىشكەشى دەكات، لە گەل ئەۋەى خوینەر چاۋەرۋانىيەتى (رباعە، ۲۰۰۰: ۱۳۳. و تومبكنز، ۱۹۹۹: ۹۳). يۋوس ۋەك پىشەنگى يە كەمى «تىۋرى ۋەرگتن» دەلەت: كىردارى چاۋەرۋانى نىشانە ھونەرىيە كانى دەق و جۆرى كارىگەرى و پلە كانى دىارى دەكات. ئەۋ نايە كانگىرىيەش دەبىتە باشتىن پىۋەر بۆ دىارى كىردنى ئىستاتىكاي ئەدەب و كار دەگاتە ئەۋ ئاستەى چەندىك دەق لە رېژنەى پىۋەرى خوینەر دەربچىت و چەندىك بتوانىت ئاسۋكانى بگۆرېت. ئەۋەندە دەقە كە بە جوان و بەرز و بالآ دادەنرېت، چونكە چەندىك شكاندى ئاسۋى چاۋەرۋانى بەھىز بىت، ئەۋ دەقە ھىندە بەھا و ئەرزىش و بىنا كىردنە كانى بەھىزە. ئەمەش دەبىتە ماىەى ھاتنە ئاراي ئاسۋىيە كى چاۋەرۋانى گەرۆك. (ئايزر، ۱۹۹۲: ۱۳۳. و تومبكنز، ۱۹۹۹: ۱۱۳).

ھۆكارى گەرۆكى روانگەى ئاسۋى چاۋەرۋانىيە خوینەر بۆ ئەۋە دەگەرېتەۋە كە گەشتى خوینەر لە ناۋ دەقدا گەشتىكى بەردەۋامە. كاتىك خوینەر دەست دەكات بە خویندەنەۋە بە بەردەۋامى و بى پچران خەرىكى تىگەيشتنە لە رېگاي ئاسۋكانى چاۋەرۋانى پشت ئەستور بە

¹ Aesthetic Distance.

پاشخانه رۆشنبیرییه که ی. بۆیه پهیدا بوونی شتیکی ناچاوه روانکراو ئەگه‌ری گۆرینی روانگه‌ی لیده که ویتته وه و ده‌بیتته هۆکاری قوولبوونه وه ی به ناو ره‌گه‌زه فره‌کانی دهق و دوان له گه‌لیاندا و به‌رجه‌سته کردنیان (سلدن، ۱۹۹۶: ۱۶۴ - ۱۶۸). ئەم گۆرینه‌ی ئاسۆی چاوه‌روانییه‌ش ئایزهر - وه‌ک پێشه‌نگی دووهمی تیۆری وه‌رگرتن - ناوی لیده‌نیت به «روانگه‌ی گه‌رۆک» (هولب، ۱۴۱۵ - ۱۹۹۴: ۲۱۵). ئەم روانگه‌یه‌ش ده‌روازه‌ی گه‌شتی خوینەر به ناو ده‌قدا و آلا ده‌کات و له‌ رییه‌وه خوینەر روانگه‌ زۆر پیکه‌وه گریدراوه‌کان ده‌دۆزیتته‌وه. ئەو روانگانه‌ی گۆرانکاریان به‌سهردا دیت له کاتی گواستنه‌وه‌دا له روانگه‌یه‌که‌وه بۆ روانگه‌یه‌کی تر (ئایزهر، د.ت: ۹۴). له‌ رینگه‌ی ئەم گواستنه‌وه‌یه‌وه و ئەم دۆزینه‌وه‌یه‌وه، کرداری کارلیکی نیوان دهق و خوینەر ئەنجام ده‌دریت و ده‌گاته ئاستیکی و هه‌ها به‌رز که خویندنه‌وه‌ی تهن‌ک و سه‌رپیی تیپه‌رینیت (سلدن، ۱۹۹۶: ۱۶۴ - ۱۶۶). ئەم ره‌هنده‌ش زۆر به‌ روونی له‌ ده‌قی «له‌ سه‌یری خه‌سته‌خانه‌ی عیشق» دا ده‌بینن. مه‌حوی له‌م قه‌سیده‌یه‌دا که پیکهاتوه له‌ حه‌وت به‌یت، شه‌ش به‌یتی یه‌که‌می ته‌رخان کردوه بۆ ویناکردنی ئازاره‌کانی عیشق و تواندنه‌وه له‌ سۆزی تامه‌زرۆییدا. ئەمه‌ش وا ده‌کات دووریه‌کی جوانی لای خوینەر دروست بیت و له‌ روانگه‌ی ئەو دووریه‌ جوانیناسانه‌یه‌وه بروانیتته ده‌قه‌که و چاوه‌روانییه‌کانی له‌سه‌ر هه‌لچنی:

له‌سه‌ر هه‌ر خه‌سته‌ دێ یا خویندنی یاسینه، یا شینه
دیاره: سه‌رنویشتی ئەهلی دڵ یا شینه یا سینه
له‌ دنیا‌دا مه‌داری عه‌یش و خۆشی، خۆ نه‌ ناسینه
چ غه‌مه‌ی دیده‌ مه‌خمووریکه‌ ئەمشه‌و کون ده‌کا سینه
له‌ خویناوی دڵ و جه‌رگم ده‌روونم که‌یله‌ تا سینه
خودا عالم، له‌ چاک‌ی ئەو به‌رۆکه‌ ده‌رده‌خا سینه
(مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۳۲۶ - ۳۲۸)

له‌ سه‌یری خه‌سته‌خانه‌ی عیشق ئەوی سه‌وزه‌ی که‌وا شینه
شه‌هیدی غه‌مه‌یه‌ به‌عزێ، سه‌قیمی عیشوه‌به‌ جه‌معێ
له‌ به‌نگ ئەم به‌نگیانه‌ چی ده‌بینن، خۆ له‌ خۆ گۆران
به‌سه‌ر دڵدا له‌ قاپی فه‌یزه‌وه‌ دێ نه‌شئه‌ په‌ی ده‌رپه‌ی
هه‌ناسه‌م دا به‌ ناله‌ عه‌ززی حالی که‌م که‌ تاساوه
له‌ عاله‌مدا عه‌لامه‌ی سو‌بجی حه‌شر ئیمشه‌و به‌یانی دا

به‌لام له‌ کۆتا به‌یتا ئەم روانگه‌یه‌ ده‌گۆردریت و روانگه‌یه‌کی نوێ ده‌کریت به‌ دیدگای تیکه‌سته‌که که به‌ هۆیه‌وه ئاسۆی چاوه‌روانی پێچه‌وانه‌ کردوه‌ته‌وه. ئیتر خوینەر تیده‌گا که مه‌به‌سته‌که هه‌مووی عیشقی ئیلاهی و خۆبه‌ستنه‌وه‌یه‌ به‌ شۆره‌ په‌تی پێغمه‌ره‌وه (د.خ):

مه‌لا ته‌لقینی (مه‌حوی) دانه‌دا، (حبل‌المتین) ی ئەو
له‌ جیگه‌ی زه‌لله‌ زه‌یلی ره‌ئفی تاها و یاسینه
(مه‌حوی، ۱۸۳۷: ۳۲۸)

دووری ئیستاتیکی په‌ره‌ ده‌سینیت و ئەبیتته‌ مایه‌ی به‌دییه‌نیانی «روانگه‌ی گه‌رۆک». ئەرکی روانگه‌ی گه‌رۆکیش زیاتر خۆی له‌ کرداری په‌یوه‌ندیکردن و کاریگه‌ری دروست کردندا ده‌بینیتته‌وه له‌ نیوان دهق و وه‌رگرا. ئەم کاره‌ش به‌ به‌شداری کردنی وه‌رگر و ئەکیقبوونی وه‌رگرتن و چاک‌تیگه‌یشتنی ئاماژه‌ ده‌قییه‌ رینیشاندهره‌کان که به‌رچاوه‌روونکه‌ره‌وه‌ی خوینهرن دیتته‌ دی (ئایزهر،

د.ت: ۹۴). مەھوى لە تېكىستە شىعەرىيە كانىدا ھەلدەستىت بە ئاۋەژوۋو كوردنەھى ئاسۋى چاۋەرۋانى ۋەرگەر و بەدېھىنەنى رۋانگەى گەرۆك لە رېنگەى قسە كەردن لەسەر دەردى عەقلى داخراۋى و ديارى كەردنى رەھەندە ترسناكە كانى لە چوارچىۋەى رېرەۋىكى دەرهېنراۋ لە رېرەۋە ئاسايە كى خۆى. بە مەبەستى ئەۋەى خوينەر توۋشى پيا كىشان و ناچاۋەرۋانى بېتتەۋە، ھۆش و بېر كەردنەھى گۆرانكارى بەسەردا بېت، بە مەبەستى دەرباز بوون لەو عەقلى كە خاۋەنە كەى دووچارى ۋابەستەبى بە دونيا پەرستى و خۆۋىستى دە كاتەۋە. مەھوى پەنجەرە لەسەر دوو جەمسەر دە كاتەۋە كە ھەر دووكيان ھېچن. ئەۋانىش دونيا كە تەۋاۋ دەبى بۆ كەس ھەتاھەتا نامىنى و كەسانى ھېچى عەقلى چەق بەستورن:

ئەم عەسرە، عەسر و ۋەقتە لە بۆ فاجىرى لە ھېچ دىنى نەكا ۋىقاىە، حەيا نەىگرى لە ھېچ
دىنيا بە كامى ھېچ كەسانە ھەمىشە دەم ھېچ ھەلبەتە بە ھېچ دەمى نابرى لە ھېچ
تاسەر نەبۆتە گۆ، دە لە دنيا دە تۆ شەقى ھەر ئەم شەقە بەكارە كەۋا ھەلدەرى لە ھېچ
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۳۲ - ۱۳۳)

بۆ دۆزىنەھى رېنگاى دەرباز بوون لەو جۆرە كورت بېنىيە و عەقلى داخراۋە، مەھوى كارايى مەرۋف لە ناۋ دەقە كەدا بە خۆگىردان بە ھەر دوو دونياۋە دەبەستىتەۋە. كار كەردن لەسەر يەك كايە بە رەنج خەسارەت و مايە پوۋچى لە قەلەم دەدا. پاش ئەم چوار بەيتە رۋانگەى دەقە كە بە شىۋەيە كى چاۋەرۋان نە كراۋ، ھېچى دنيا و نە بوونى ۋەفا تىيادا بە ھەۋلدان بۆ ماچ كەردنى دەمى يار گرى دەدا. لە كاتىكدا كە ئەو دەمى نىيە و پىي دەلى ھەى دواى خەيال كە وتوۋ! من دەم كوا تا تۆ ماچى كەى؟ مرخ چۆن لە شتى نەبوو خۆش دە كرى:

ماچى دەمى لە كەلكە كەلما بوو، چ خۆشى وت: قىرم، ئەى ئەسىرى ۋاھىمە، خۆش ناكىرى لە ھېچ
دەم ناديار و نازى قسەى پىر بە دەشت و شار دىنبايەك ئاۋى زىندەگى و دەرخرى لە ھېچ
مەجنونە: شاھى عىشق و بىابانى بارەگا ئاھى، دەكا ھەمىشە بە پا چادىرى لە ھېچ
دىققەت كە، غەبرى روشەبى جان و ميانى يار روشتەم نەدىۋە (مەھوى) ئەمن، بادىرى لە ھېچ
چاۋى كەۋى بەم غەزەلەم دورشناسى شىعەر كى بى دەلى ئەمەندە گوھەر ۋەرگىرى لە ھېچ
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۳۲ - ۱۳۳)

ھەمان شىۋاز لە قەسىدەى «بە داۋە ۋەعزى» دا دەبىنن، كە تىيادا مەھوى بەيتى يە كەمى تەرخان كەردوۋە بۆ بە گزدا چوونەھى عەقلى چەق بەستورى ۋاعىز. كاتىك گەرم دەبىت و جۆش و خرۆش دەىگرىت و لىك بە دەم و لىچ و لالەغاۋەيدا دىتە خوارەۋە، لە ھەمان كاتىشدا ۋەعزە كەشى ھەر فىل و كەلەك و داۋە دەبىننەۋە بۆ خەلك:

بە داۋە ۋەعزى و، خۆشى بە تاۋە يا حافىز لە ھەلقولانە كە لىكى دەم و لچى ۋاعىز
(مەھوى، ۱۸۳۷: ۱۷۴)

له پاش ئەم بەیتی یە کەمە، دەقە کە پەنجەرە یە کێ تری تیروانین بەرەو پرووی وەرگر دە کاتەو پەلکیشی دە کات بەرەو باسکردنی عەشقی دلێ و چۆنیەتی چارەسەرکردنی و پەیداکردنی ئارامگە یە ک بۆی. دیارترین قەسیدە یە ک کە مەحوی بە کارایی و لیزانییەو کە کاری لە گەڵ ئاوەژوو کردنەو هێ ئاسۆی چاوەروانی وەرگر کردوو و دووری ئیستاتیکی تیدا وەرگەر خستوو و کاری وردی لە سەر «روانگە ی گەرۆک» کردوو، بە مەبەستی گۆرینی تیروانینی مرۆف بۆ کات، قەسیدە ی «رووتی دی لەو رۆژەو» یە، کە پینکەتوو لە ۲۱ بەیت؛ یانزە بەیتی یە کە می تەرخان کردوو بۆ دەرخستنی شوخ و شەنگی یار و کەوتنە ژێر کاریگەرییەو:

رووتی دی لەو رۆژەو، گەر رۆژە سەرگەردانە رۆژ گەییە ئیوارە وەرکوو من، ئیشی قور پێوانە رۆژ
 ئەم گلاراهوی لە عیشقە تا قیامەت هەر دەبی سەد مەسیحای چاری ناکا، دەردی بی دەمانە رۆژ
 (مەحوی، ۱۸۳۷: ۱۷۸)

له پاش بەیتی یانزەو روانگە ی قەسیدە کە دە گۆرێ بۆ قەسە کردن لە سەر شەوڕۆیی پینغەمبەرمان (د.خ)، لە رینگە ی دال و مەدلولی شەو و مەحوی دووانە ی یە ک بە دوا هاتووی شەو و رۆژ دە خاتە بەر تیشکی تیروانینی خواناسینی خۆبەو و هاوکیشە کان پینچەوانە دە کاتەو. چونکە بە هۆی شەوڕۆیی پینغەمبەرمانەو (د.خ) شەو بوو بە سەرور و رۆژ تەنھا قور پێوانی بۆ ماوەتەو؛ چونکە ئەو شەرەف مەندییە نەبوو بە بەشی ئەو:

حەقیە رۆژ و شەو کە بی تابێ دە ک، وادە ی وپسال شەو و شەو لێ پشکوای قەرنەها سوبحی ئومید
 شەو و شەو میعراجی شاهی ئەنبیا بی، وادە بی شەو بوو، بی بەش ما لە وەسلی ئەو سەرپا جانە رۆژ
 هەر لە دوینی یە کێ سوبحی بە لە ک پەنھانە رۆژ
 بیپەرستی، بە لکی سوجدە ی بۆ بیا هەر ئانە رۆژ
 (مەحوی، ۱۸۳۷: ۱۷۹)

مەحوی نایە کانگیری لە نیوان ئەو هێ دەق پینشکەشی دە کات، لە گەڵ ئەو هێ خویتەر چاوەرییەتی کردوو بە ماکی دەقە کە ی، پاشان ئەم تیروانینە پینچەوانە دە کاتەو کە لە کات و شوین بروانین وە ک دووانە یە کێ دابراو لە ژیان کردن و چالاکی نواندن.

۵- ئەنجام

مەحوی لە شیعەرە کانیدا دنیا بینییە کێ تاببەت بە خۆی پینشکەش کردوو کە دەتوانین بە دنیا بینی مەحوی ناو بنیین. جگە لە بەرز و بالایی دەربڕین، شیعەرە کانێ مەحوی گرافتە کۆمە لایە تییە کانێ دەستنیشان کردوو و بەرەنگار بوونەو هێ عەقڵی چەق بەستوو بە کلیلی چارەسەر داناو بۆ کیشە کانێ تاک و کۆمە لگا. لێرەو بەو ئەنجامە دە گەین کە عیرفانی مەحوی، عیرفانیکی دوورە پەریزی گۆشە گیر نییە، بە لکو عیرفانیکی ئاویتە بوو بە ژیان و چارەنووسی تاک و کۆمە لگاوه. بە هۆی فرەرە هەندی دەقە شیعرییە کانێ مەحوی یەو، ناکریت بە تەنھا وە ک کۆمە ل

ده‌قیکی ئیستاتیکی لئی بروانین و دایانمالین له گوتار و په‌یامه راشکاو و په‌نهانه‌کانیان. فره‌هه‌ندی و به‌گژداچوونه‌وهی عقلی چه‌قبه‌ستوو له‌لای مه‌حوی له‌همان کار ده‌چیت له‌لای ئیمام غه‌زالی، به‌تایبه‌تی له‌به‌ره‌مه‌کانی *تهافت الفلاسفة و المستظہری أو فضاء الباطنیة و إحياء علوم الدین*. به‌تایبه‌تی کتیبی *إحياء علوم الدین* که‌نزیکه‌ی سه‌د په‌ره‌ی یه‌که‌می تهرخان کردوو به‌گژداچوونه‌وهی هم‌مان دیارده. ئەم دوو زاته‌پیش‌روودانی کاره‌ساتی دارمان کۆمه‌لگه‌که‌یان ئاگادار کردوو ته‌وه‌له‌کاره‌ساتی دارمانی عقل و ده‌رهاویشته‌نه‌رینیه‌کانی.

سه‌رچاوه‌کان

عه‌ره‌بی:

ثارون، بول و هاوکاران (١٤٩٩هـ/ ٢٠١٢م). معجم المصطلحات الأدبية. تصحيح محمد حمود. بيروت: المؤسسة العربية للدراسات و النشر و التوزيع.

ثايزر، فولفغانغ (١٩٩٢). فعل القراءة (نظرية جمالية التجاوب في الأدب). ت: حميد لحمداني و الجلالي الكدية. المغرب: الفاس.

ثيغلتن، تيري (١٩٩٢). مقدمة في النظرية الأدبية. ت: إبراهيم جاسم العلي، مراجعة عاصم اسماعيل الياس. بغداد: دار الشؤون الثقافية العامة.

باشلار، غاستون (١٩٨٨). جدلية الزمن. ت: خليل أحمد خليل. بيروت: ط ٢، ديوان المطبوعات الجامعية - الجزائر

بيتر كونزمان، فرانز - بيتر بوركارد، فرانز فيدمان (٢٠٠١). أطلس dtv الفلسفة مع ١١٥ لوحة بيانية ملونة (اللوحات الملونة من إعداد أكسل فايس). ت: جورج كتورة. بيروت: المكتبة الشرقية.

تومبكنز، جين. ب (١٩٩٩). نقد استجابة القارئ من الشكلانية إلى ما بعد البنيوية. ت: حسن ناظم و علي حاكم. مراجعة و تقديم: محمد جواد حسن الموسوي. القاهرة: المجلس الأعلى للثقافة.

حامد، خالدة (٢٠١٤). عصر الهرمنيوطيقا أبحاث في التأويل. بغداد: منشورات الجمل.

دريدا، جاك (٢٠١٦). تاريخ الكذب. ت: رشيد بازي. بيروت: المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء - المغرب.

دورتيه، جان فرنسوا (١٤٣٢هـ/ ٢٠١١م). معجم العلوم الإنسانية. ت: د. جورج كتورة. أبوظبي: ط ٢، كلمة و مجد المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع.

ربابعة، موسى (٢٠٠٠). جماليات الأسلوب والتلقي. أربد: مؤسسة حمادة للدراسات الجامعية و النشر و التوزيع.

روبين، سوزان و سليمان كروسمان (٢٠٠٧). إنجي القارئ في النص - مقالات في الجمهور والتأويل. ت: د. حسن ناظم و علي حاكم صالح. بيروت و طرابلس: دارالكتاب الجديد المتحدة.

- رينية، ويليك (٢٠٠٠). *الهجوم على الأدب*. ت: حنا عبود. دمشق.
- سلدن، رامن (١٩٩٦). *النظرية الأدبية المعاصرة*. ت: سعيد الغانمي. بيروت: المؤسسة العربية للدراسات و النشر.
- سميث، شارولوت (١٩٩٨). *موسوعة علم الإنسان (المفاهيم والمصطلحات الأنثروبولوجية)*. ت: مجموعة من أساتذة علم الاجتماع بإشراف محمد الجوهري. القاهرة، المجلس الأعلى للثقافة.
- عبدالجبار، نبيل عبدالحميد (٢٠٠٣). *الفلسفة لمن يريد*. أربيل.
- عليما، ديسمبر (١٤٢٣هـ / ٢٠٠٢م). *بلاغة الانتظار بين التأويل والتلقي (علامات في النقد)*. م. يوسف محمد. السعودية: الجزء ٤٦، المجلد ١٢.
- علوش، سعيد (١٤٠٥هـ / ١٩٨٥م). *معجم المصطلحات الأدبية المعاصرة*. بيروت: دارالكتاب اللبناني.
- غدامير، هانز جورج (٢٠٠٧). *الحقيقة والمنهج (الخطوط الأساسية لتأويلية فلسفية)*. ت: حسن ناظم و علي حاكم صالح. راجعه عن الألمانية: جورج كتورة. طرابلس: دار أوبا.
- كارتر، ديفيد (٢٠١٠). *النظرية الأدبية*. ت: باسل السالمة. دمشق: دارالتكوين للتأليف و الترجمة و النشر.
- كانط، عمانوئيل (٢٠١٣). *نقد العقل المحض*. ت: غانم هنا. بيروت: المنظمة العربية للترجمة.
- الكردي، محمدعلي (١٩٩٩). «ظاهرة التلقي في الادب». *مجلة علامات في النقد*، المجلد ٨، الجزء ٢.
- كولر، هنس زند (٢٠١٢). *المثالية الألمانية*. تحرير الترجمة العربية: أبويعرب المرزوقي. ت: أبو يعرب المرزوقي و فتحي المسكيني و ناجي العونلي. بيروت: الشبكة العربية للأبحاث و النشر.
- هولب، روبرت (١٤١٥هـ / ١٩٩٤م). *نظرية التلقي - مقدمة نقدية*. ت: عزالدين إسماعيل. النادي الثقافي الأدبي بجدة.
- ياوس، هانس روبرت (٢٠٠٤). *جمالية التلقي - من أجل تأويل جديد للنص الأدبي*. ت: رشيد بنحدو. القاهرة: المجلس الأعلى للثقافة.

کوردی:

که‌مال، محهمهد (۲۰۱۷). *فهلسه‌فه‌ی کانت*. سلیمانیه: چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.

مه‌حوی، مه‌لا موحه‌ممهد کوری مه‌لا عوسمانی بالخی (۱۳۸۷). *دیوانی مه‌حوی*. لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپریس و موحه‌ممهدی مه‌لا کریم. سه‌رپه‌رشتی چاپی نوئ: عه‌تائۆللای هه‌واری نه‌سه‌ب. سنه: بلاوکه‌ره‌وه‌ی کوردستان.

هایدیگه‌ر، مارتن (۲۰۱۲). *بوون و کات*. وه‌رگیپ: محهمهد که‌مال. سلیمانیه: چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.